

תת"ע 13202/04/20 - מדינת ישראל נגד בכר ניסן-נסים

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 13202-04-20 מדינת ישראל נ' בכר ניסן-נסים
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד שרגורדסקי

נגד

בכר ניסן-נסים

הנאשם

הכרעת דין

רכב בבעלות הנאשם צולם, על ידי מצלמת אכיפה אלקטרונית אוטומטית, ביום 22.10.19, בשעה 19:12, כאשר הוא נוסע ברחוב קיבוץ גלויות בתל אביב, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב חיל השריון, נכנס לצומת, אף כי האור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו, דלק כבר 5 שניות לפחות ובשל כך, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין עבירה על תקנה 22(א) תקנות התעבורה.

במועד ההקראה, הודה הנאשם כי נהג ברכב במועד ובמקום הנקובים בכתב האישום המיוחס לו וטען: "זה לא נכון. רואים בתמונות כי ברמזור יש אור אדום והאוטו שלי ממש צמוד לרמזור. אני טוען שבשניה שהתחלף, הוא התחלף מהר שלא הספקתי לעצור ואין שם צהוב מהבהב. אין לי טענות כנגד תקינות המצלמה. אני לא בדקתי את זה וזה לא האישו".

הנאשם, כאמור לעיל, לא כפר בתקינות המצלמה במועד העבירה.

במועד שנקבע לשמיעת ראיות, התייצב עד התביעה, רס"ל ציון אברהם, ומטעמו הוגשו מסמכים הנוגעים למצלמת האכיפה, שסומנו ת/1.

על פי ראיות המאשימה לעיל והודיית הנאשם בנהיגה במקום ובזמן, עולה כי הנאשם נהג ברכב וצולם כאשר הוא חוצה את קו העצירה ונכנס לצומת, בשלב בו האור האדום ברמזור בכיוון נסיעתו, דלק כבר 8 שניות וניתן לראות את הרכב מתקדם לתוך הצומת, באמצעות השוואה של מיקום הרכב בכל אחת מהתמונות שהוגשו.

עדו עלה מחקירתו הראשית של העד, כי ברמזור שבנדון, דלק אור צהוב 3.01 שניות, לפני שדלק האור האדום.

העד נחקר והשיב לנאשם כי אין תמונה של הרכב לפני קו הצומת, שכן גלאי המצלמה מופעל רק לאחר שחוצים את קו העצירה.

הנאשם בחר להעיד להגנתו ועל פי גרסתו, נהג ברכב המצולם, במקום ובזמן הנקובים בכתב האישום, אבל אין זה הגיוני שעבר את העבירה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את הראיות שהוגשו מטעם המאשימה ושמעתי עדותו של הנאשם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. הנאשם לא כפר בתקינות מכשיר האכיפה ונכונות הצילום.

2. סעיף 27א(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובע: "צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -

(1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום,

(2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום,

(3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,

(4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצוין בצילום או על גביו, אם צוין, הכל כפי שייקבע בתקנות,

.....

3. מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגישה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27א(א) לעיל ובה מצולם רכב בעל מספר רישוי, השייך, על פי מאגרי המידע של רשות הרישוי, לנאשם, בעת שהוא עובר עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור בנסיבות מחמירות, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיוחסת לנאשם וכעת, עובר הנטל לכתפי הנאשם, שטען כי לא עבר את העבירה שבכתב האישום, להוכיח כי נפלה טעות כלשהי בהליך האכיפה.

4. הנאשם לא העלה כל טענה כנגד אמינות המצלמה והתמונה וטענת ההגנה היחידה שלו, הייתה כי אין זה הגיוני שעבר את העבירה וניכר היה מעדותו, שלא הבין את הסברו של העד, לגבי אופן פעולת הגלאי והמצלמה.

5. ברי כי אין די בטענת הנאשם, כדי לקבוע שהנאשם עמד בנטל הנדרש ממנו וסתר את החזקה בדבר ביצוע העבירה, אותה ביססה המאשימה, בראיות שהגישה.

6. מכל האמור עולה, כי הנאשם לא הציג כל הגנה בבית המשפט, לא ניסה ובוודאי שלא הצליח, לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 27א(א) לתקנות התעבורה, לעיל.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

ניתנה היום, י"ח אלול תש"פ, 07 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים